

fra flere Sider fremsat den Formenting mod Udvælgets, at det kun skulde være dem, der vare kongelige Embedsmænd, som maatte være at ansee som berettigede; men jeg troer, at der er mange Grunde, som tale derimod, jeg troer, at den ærede Ordfører har saa klart vist det Urigtige deri, at jeg ikke kan antage, at Forsamlingen skulde komme til det Resultat, ja, jeg troer endog, at Mænd, som have talt i modfat Retning, at f. Ex. den Ste kjøbenhavnske Rigsdagsmand (David) har paa en Maade modfagt sig selv. Han sagde f. Ex., at vi skulde, for at formindste Summen til Pensionerne, indskrænke Antallet af de Pensionsberettigede, og det skulde skee paa den Maade, at vi kun gav de virkelige Embedsmænd Ret dertil, men kort efter, da han søgte at vise det Urigtige i at give de Yngre en forholdsvis høiere Pension, sagde han, at der foruden den Fordømmelse, som behøvedes til Statstjenesten, var en anden Dømmelse, som kun erhverves i Embedsudførelsen; han indrømmede saaledes, at det, som paa den ene Side skulde give de kongeligt ansatte Embedsmænd Berettigelse, det var ikke alene tilstrækkeligt, men at der ved Siden deraf var en anden Dømmelse, som kun kunde erhverves, efterat de havde faaet Embede. Dette billiger jeg fuldkomment; men heraf følger jo ligesuldt, at Mænd, som have et Embede, men som ikke ere kongeligt ansatte, de arbejde aldeles under samme Vilkaar, de erhverve sig ogsaa en Deel af den omtalte Dømmelse, under Embedets Udførelse, hvis de ikke have den i Forveien, de blive altsaa længerehen maaskee lige saa duelige som de, der have taget en Gramen, og jeg kan ikke fatte, hvorfor de da ikke ligesaa vel skulde være pensionsberettigede; mig forekommer det, at den ærede Rigsdagsmand her ikke har været saa ganske consequent. (David: De har ikke forstaaet mig!) Ja, jeg har strax optegnet Ordene, og, skulde der være nogen Misforstaaelse, saa vil den ærede Rigsdagsmand formodentlig berigtige den. Det var altsaa med Hensyn til hvem der var pensionsberettiget, der er det min Anskuelse, hvad Udvælget har udtalt, at det ikke bør indskrænke sig til dem, der ere kongeligt ansatte. Med Hensyn til Fordelingen er det vistnok endnu

langt vanskeligere. Den ærede Finantsminister har selv udtalt, at der var store Vanskeligheder ved at bestemme dette, men han har dog meent, at de store Pensioner, som Staten nu har at udrede, skrev sig ikke saa meget deraf, at nogen Feiltagelse i saa Henseende var begaaet, hvis jeg opfattede ham rigtigt, som fra de forskjellige Reductioner, der have fundet Sted, og dette i Forbindelse med Mere, som her er udtalt, synes at tyde paa, at det bestandigt, hvilken Vej vi end gaae ind paa, vil være meget vanskeligt at bestemme, om der bliver virkelig givet Pensioner til dem, som have fortjent dem, og at den ikke gives til dem, som ikke have fortjent den; det vil vistnok blive ligesaa vanskeligt i Fremtiden, som det har været hidtil, da vi maae antage, at Ministrene i Fremtiden ville, ligesom i Fortiden, kun være Mennesker, og vi tør vel antage, at det ligesaa vel for Fremtiden vil vise sig, at Udskillige af Embedsstanden ville ønske Pension, for den egentlig kan tilkomme dem; der vil, hvad den ærede Ordfører ogsaa udtalte, gjøre sig personlige Hensyn gjældende, og saaledes vil Staten vanskeligt kunne undgaae at komme til at betale større Summer, end den rettelig burde. Jeg troer, der er en Maade, hvorved det var muligt at komme derhen, at man ikke udbetalte synderligt mere i denne Retning, end der behøvedes; det var, hvis det var muligt, at gjøre Embedsmændene medinteresserede i, at kun de Rette tilstaaes Pension (Ja!). Man vil sige: Ja, men hvorledes lader det sig gjøre? Jeg drøfter mig ikke nu til her at fremkomme med noget bestemt Forslag, men jeg skal dog tillade mig en Antydning; dersom den maatte finde Gjenklang, vil den maaskee blive prøvet. Det er udtalt af den ærede Ordfører, at det er muligt at faae et Slags Oversigt over, til hvilken Alder en Embedsmænd omtrentlig kunde antages at være virksom, det vil sige, et omtrentligt Tal over, hvormange man kunde antage der af det samlede Antal Embedsmænd vilde til en vis Tid være utjenstdygtige; det er vistnok allerede ikke let, men det er ganske vist gjørligt, og gaae vi ud fra det, saa have vi allerede et Noget at holde os til. Naar vi toge det summarisk, saa havde vi en vis Sum i Gage, og vi kunde sige, vi stille en